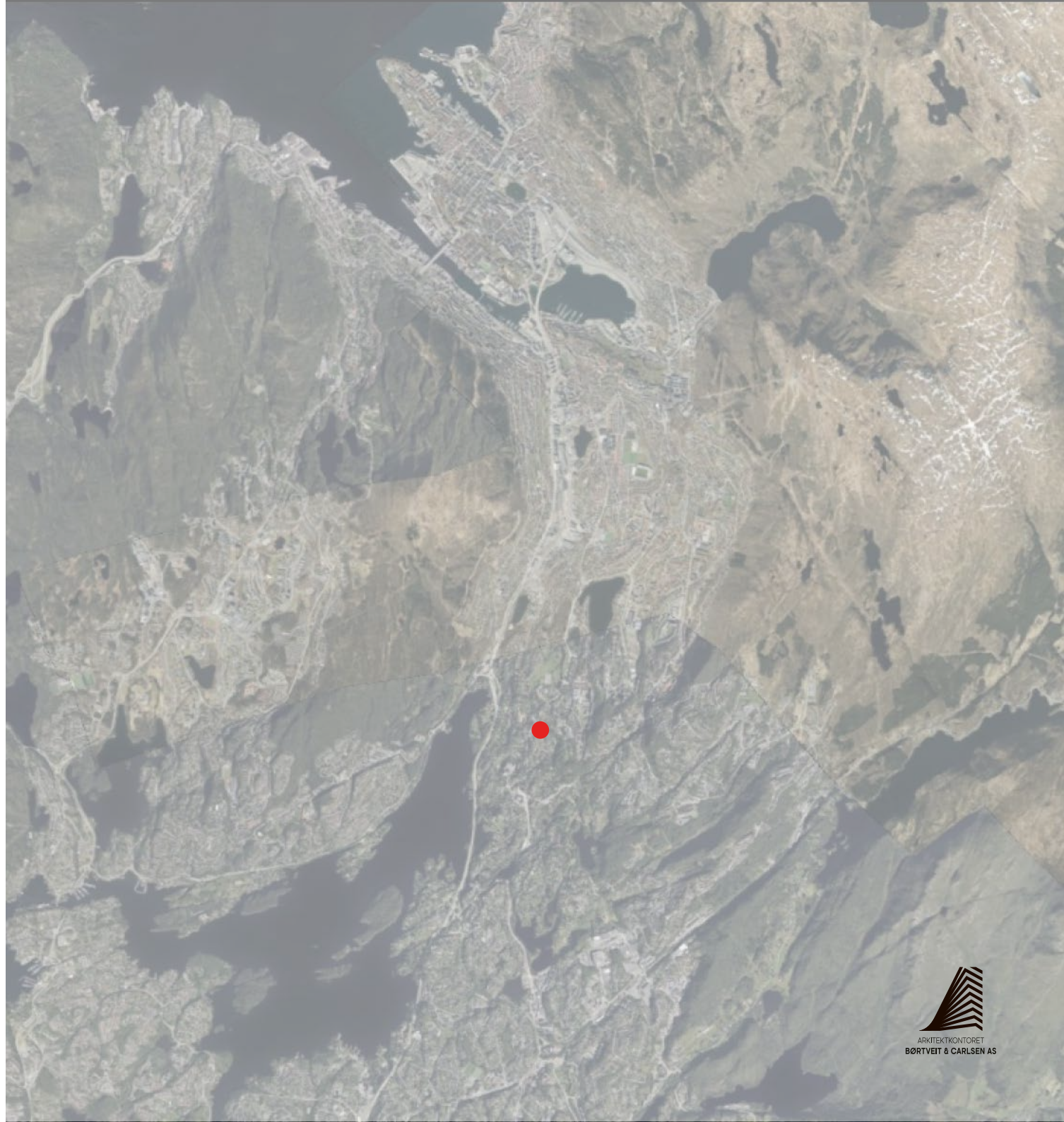

An architectural rendering of three modern houses built into a hillside. The houses feature a mix of stone, wood, and concrete materials. The leftmost house has a prominent stone chimney and large glass windows. The middle house is a two-story structure with a gabled roof and large open spaces. The rightmost house is a two-story wooden structure with a gabled roof. The houses are surrounded by green lawns, trees, and a paved road. The text 'Stavkirkeveien 11B' is overlaid in the center, and 'Arkitektonisk redegjørelse' is below it.

Stavkirkeveien 11B

Arkitektonisk redegjørelse

Tiltaket består av å bevare den eksisterende villaen og bygge to nye boliger. De tre byggene skal ha hver sin utleiedel. Til sammen utgjør dette seks enheter fordelt på tre bygg. Det er planlagt private hager til hvert bygg og fellesareal i forkant av disse. I tilknytning til eksisterende villa vil det etableres en felles carport og to utvendige parkeringsplasser.

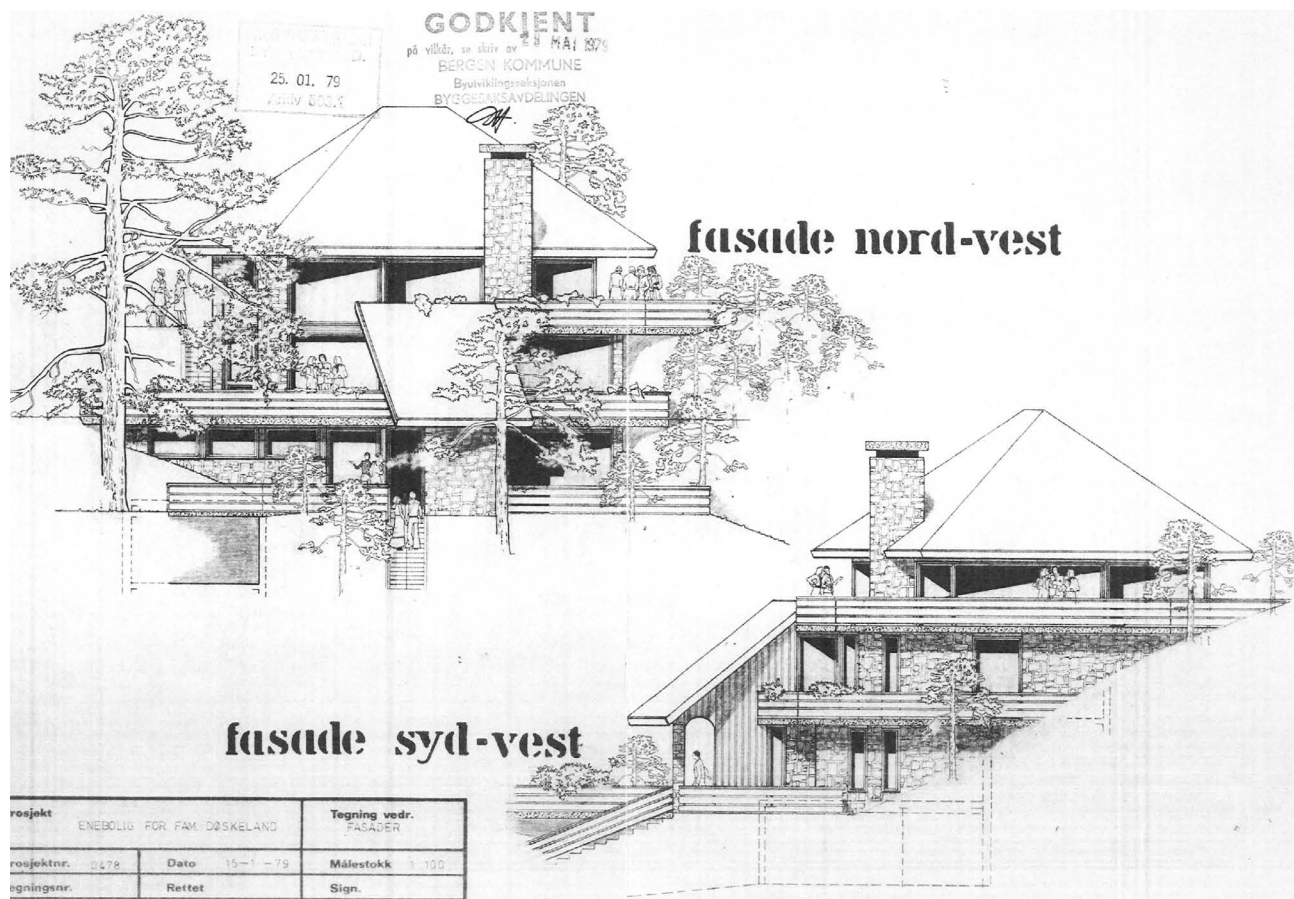
Eksisterende villa

Villaen ønskes bevart som den er, men må utbedres for blant annet kuldebroer og fuktproblematikk.

I forkant av villaen vil det etableres en felles carport med terrasse oppå. Terrassen er tenkt å være en forlengelse av villaens arkitektur. Den vil spille videre på villaens terrassering og ønsker å videreføre samme formspråk når det gjelder rekkverk og materialitet. Tanken er at den ikke skal ta oppmerksomhet fra villaens hovedfasade mot nordvest (se illustrasjon E). Det er ønskelig å arbeide med byantikvaren for å få til en best mulig tilpasning til eksisterende villa.

Den eksisterende villaen er ifølge byantikvar og fortidsminneforeningen kulturhistorisk verdifull. Eksisterende villa på tomten er av nyere tid enn den typiske bergenssskolearkitektuen, men viderefører en del av tankene fra denne retningen.

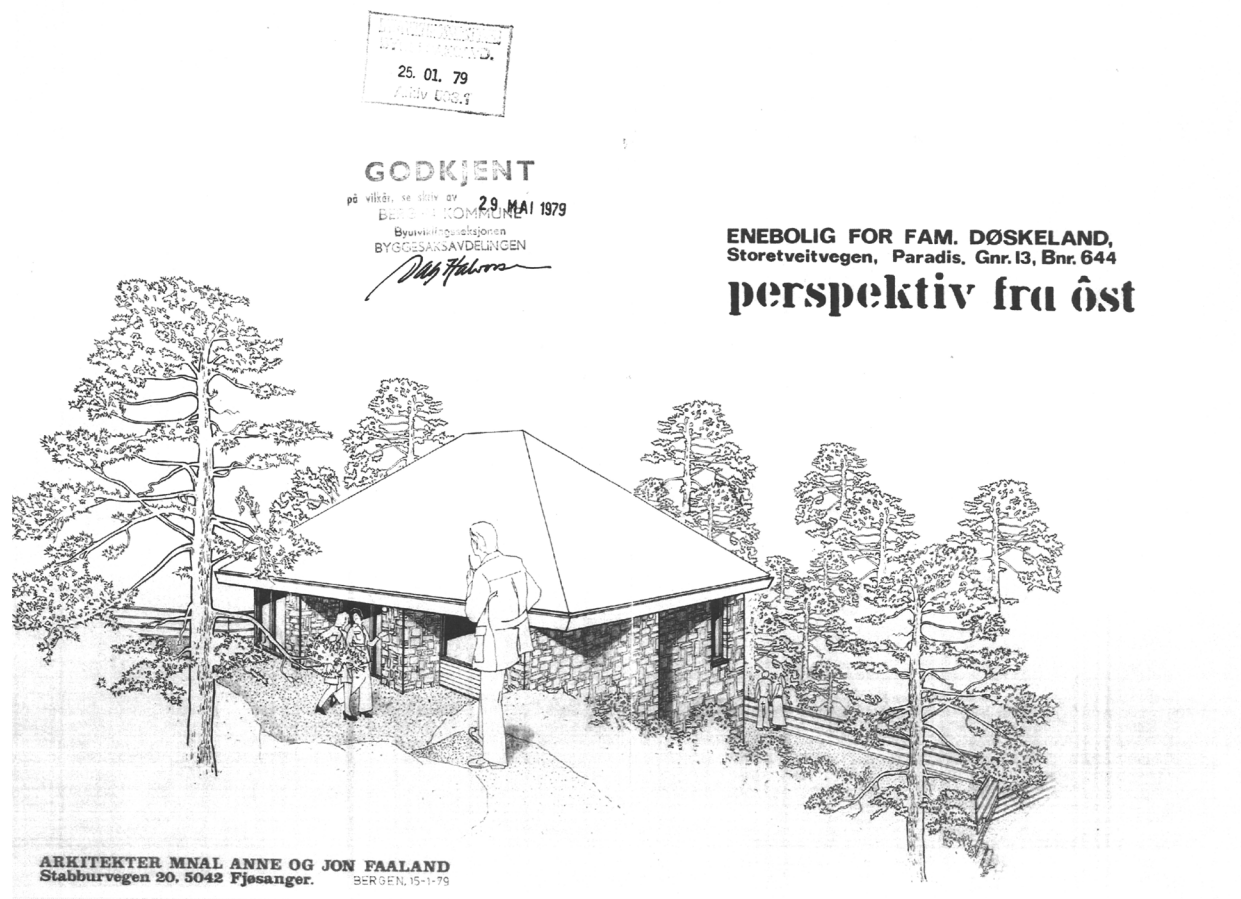
Utdrag fra kulturminnedokumentasjonen:
«Einebustaden har ein karakteristisk arkitektur. Den er hovudsakleg omkransa av einebustadar frå 1950-åra med sterke referansar til Bergenssskolen. Også bustaden i Stavkirkeveien 11b har referansar til denne tradisjonen med bruk av skifer på taket, kombinasjonsbruk av solide materiale som naturstein og panelkledning og pipestokken trekt ut som eit synleg element på nordvestleg fasade.

Samstundes har bustaden også fleire andre særeigne og mindre tradisjonelle element, som bruk av store vindaugsflater og verandaer. Bustaden har i det heile eit markant arkitektonisk uttrykk, i samspel mellom håndverk og kunst.»

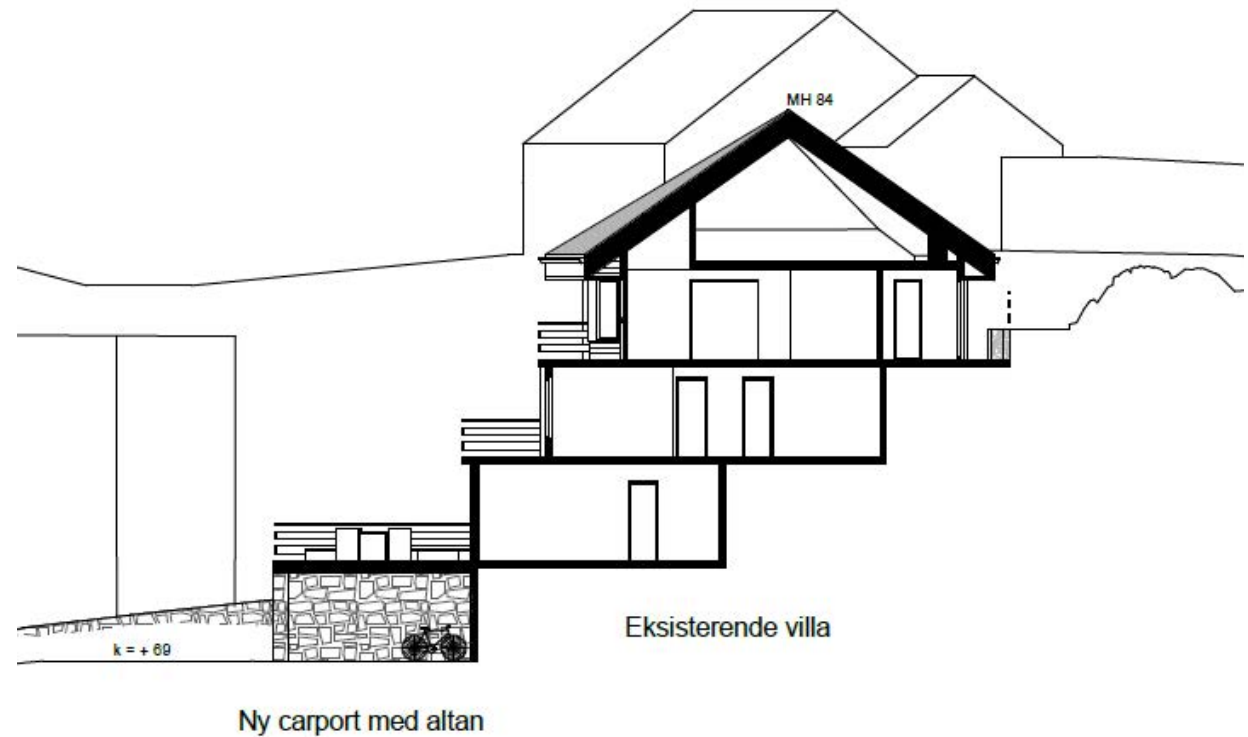
Fortidsminneforeningen beskriver villaen som et arkitektonisk og kulturhistorisk verdifullt hus som bør tas vare på: «Det har en karakteristisk materialbruk, med markant bruk av gråsteinsmur kombinert med store vindusfelt. Sammen med detaljer som en rundbuet døråpning, felt med liggende kledning, og en høy pipe som et markant innslag i eksteriøret, viser huset et klart slektskap til Bergensskolen og med nabolaget», skriver foreningen.

«Det beste for klimaet er å bevare gamle hus», sier Selamawit Mamo Fufa, seniorforsker ved Sintef. I en ny studie har de kommet frem til at det er 50% mindre utslipp knyttet til bevaring av eksisterende bygg enn det er å rive og bygge nytt. Dette til tross av at eldre bygg krever mer energi til oppvarming enn bygg som følger dagens standard.

Terrengtilpasning

Kotene på tomten bølger seg nord, nordøstover og danner en skråning som heller mot vest, nordvest. Den eksisterende villaen følger disse kotelinjene hvor hver etasje vender seg etter det bølgete terrenget. Villaen trapper seg oppover i terrenget og skaper koblinger til bakken på flere nivåer (se snitt B).

Prinsippet om å følge terrenget er typisk for vestnorsk byggeskikk og da også bergensskolen. Man kan se det i eldre klyngetunstrukturer hvor bygningene ofte har ulik retning i forhold til hverandre. Tilpasningen nytter muligheten terrenget gir og minimerer bearbeidingen av tomten (se vedlegg 1).

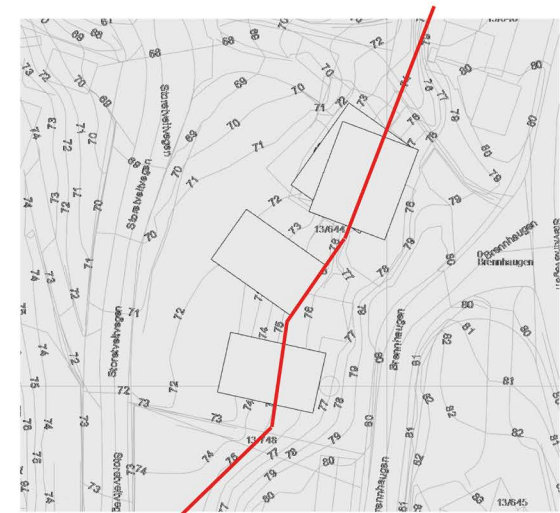
Terrengtilpasningen skaper en relasjon mellom sted og bygg som gir området egenkarakter. Det gir også spennende rom mellom husene og er med å definere private og offentlige soner. Det er disse prinsippene som har ført til plasseringen av de to nye bygningsvolumene. Det sørligste bygget (hus 2) ligger med ryggen til den vestvendte skråningen, mens det midterste bygget (hus 1) skyter seg frem i lyset og følger terrenget som gjør en bue mot nordvest (se illustrasjonsplan).

Byggene er plassert slik at de kobler seg på bakken i vest i første etasje og terrenget i øst i andre etasje. Dette gir rom for flere varierte oppholdssoner på terreng (se snitt C og D).

Fellesområdene ligger som en buffer mellom Storetveitvegen og de private hagene. Storetveitvegen som er hel offentlig ligger langs eiendomsgrensen i vest. Fellesområdene fungerer da som en semioffentlig sone hvor naboene kan møtes i varierte oppholdssoner. Helt i sør er det tegnet en enkel lekeplass i et nivå ned fra Hus 2 sin hage. Nivåforskjellen lager en

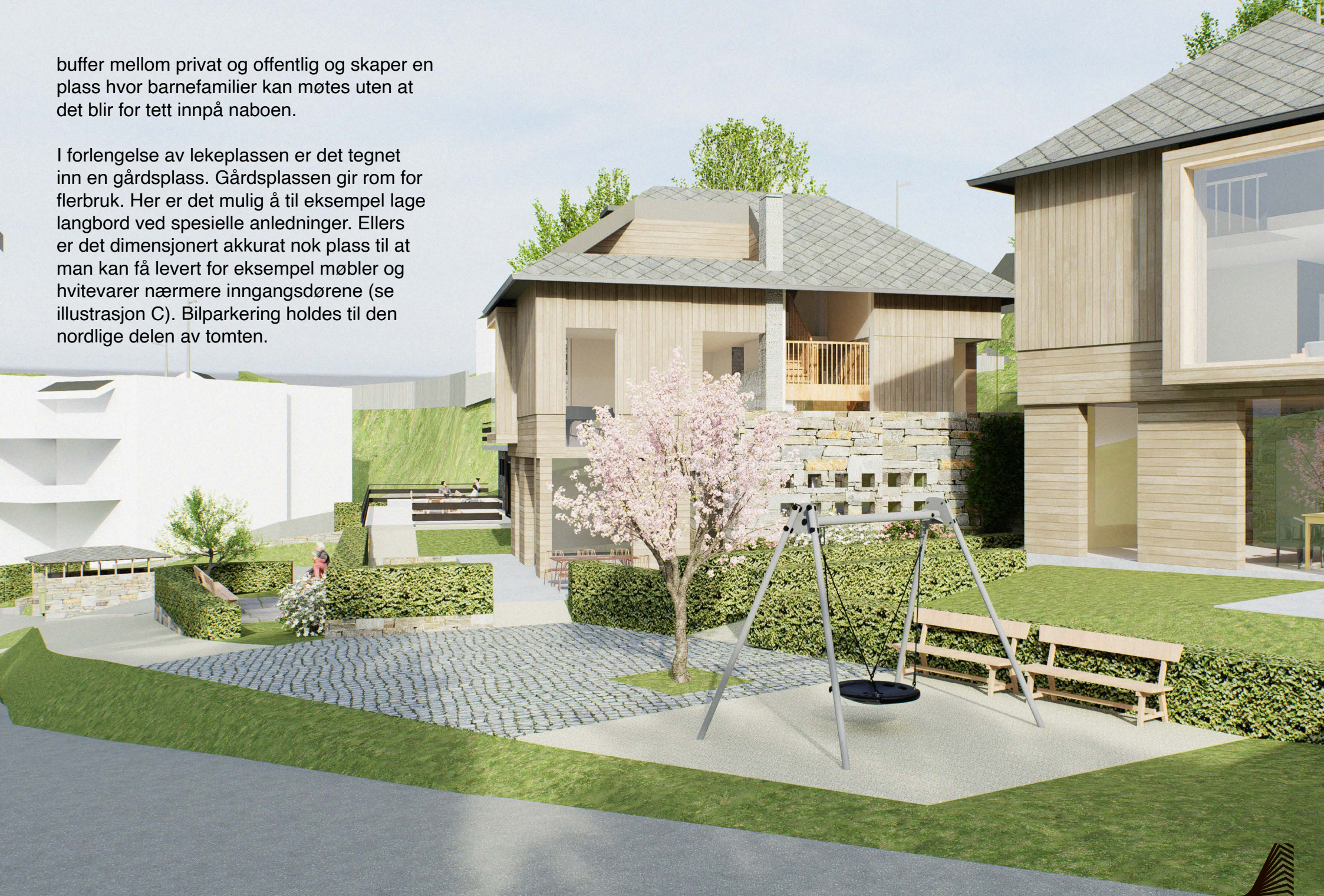
Havråtunet - eksempel på vestnorsk byggeskikk og hvordan bygg i tunet følger landskapstrekket

Stavkirkeveien - hvordan byggene følger landskapstrekket

buffer mellom privat og offentlig og skaper en plass hvor barnefamilier kan møtes uten at det blir for tett innpå naboen.

I forlengelse av lekeplassen er det tegnet inn en gårds plass. Gårds plassen gir rom for flerbruk. Her er det mulig å til eksempel lage langbord ved spesielle anledninger. Ellers er det dimensjonert akkurat nok plass til at man kan få levert for eksempel møbler og hvitevarer nærmere inngangsdørene (se illustrasjon C). Bilparkering holdes til den nordlige delen av tomten.

Videre er det tegnet en møteplass inspirert av de typiske små, men velfungerende offentlige møteplassene man finner mellom trehusbebyggelsen på Nordnes og i Sandviken (Se vedlegg 2).

I forlengelsen av den eksisterende villaen blir dekket til parkeringsplassene brukt som fellesareal. Det er her kveldsolen står lengst og utsikten åpner seg mot Løvestakktoppen.

Skillene mellom de private og offentlige soner er tenkt utført med nivåforskjeller og vegetasjon. Inspirasjonen til dette er hentet fra området rundt. Her blir skillene mellom privat og offentlig i høy grad definert av nivåer, bøkehekker og annen type beplantning (Se vedlegg 3).

Intime og varierte møteplasser

Små og varierte møtesteder på Nordnes og i Sandviken har inspirert de tre fellesområdene i prosjektet.

Kantsoner

Beplantning og bruk av støttemurer i overgang mellom private og offentlige soner i Stavkirkeveien og Brennhaugen

Kontekstualisering og stil

Byggene søker å tre inn i situasjonen med respekt for sine omgivelser i form av typologi, byggeskikk og materialitet. Den fremtredende typologien i området er enebolig i hage. Området ligger i ytre fortettingssone 3 og hensynssone Paradis – Brennhaugen. Fortettingssonen legger til grunn for at fortetting skal ta spesielt hensyn til landskap, grøntstruktur og eksisterende bebyggelse.

Eksisterende bebyggelse består hovedsakelig av villabebyggelse av høy kvalitet. Bebyggelsen blir beskrevet som en "Homogen bebyggelsesstruktur med finere villaarkitektur i hage, og godt tilpasset et kupert terreng. Bergenskolen som arkitektonisk retning er godt representert." Bergen kommunes kulturminnestrategi er lagt til grunn for forslaget med spesielt disse punktene:

1.3. Ivareta eksisterende bygninger og bygningsmiljø i fortettingsområder og la typologi, form og materialitet i det eksisterende være førende for nye tiltak.

1.4. Videreføre overordnet karakter, sammenheng og struktur og la ny bebyggelse harmonere med omgivelsene.

1.5. La karakteristisk og stedegen materialbruk, skala, form og struktur være førende ved tiltak og områdeutvikling.

Skissene som er lagt ved dette forslaget spiller på områdets materialitet, stil og forhold til landskap. Materialiteten i området består stort sett av naturmaterialer som stein og tre. Bergensskolen er som nevnt godt representert i området med innslag av såkalt skjørt og bluse-funksjonalisme fra etterkrigstiden (Se vedlegg 4).

Store og fremtredende piper skaper det vertikale elementet i mye av arkitekturen, mens de horisontale elementene som liggende kledning, murer og sokler er med å skape kontrast til - og fremheve det kupert terrenget. Området består stortsett av saltakshus og hus med valmet tak. Sistnevnte takform finner man i den eksisterende villaen. Alle disse elementene ønsker vi å spille videre på for at byggene skal bli en naturlig nabo til den eksisterende villaen og området ellers.

Typologi og stil i området

Utvalgte boliger i nærområdet som representerer den dominerende typologi og stil

Eksisterende villa på tomten. Inspirert av Bergenskolen med en vri. Tegnet av Jon Faaland og sto ferdig i 1980.

Brennhaugen 2. Eksempel på "skjørt og bluse-funksjonalisme" fra 1950-tallet. Ukjent arkitekt.

Stavkirkevegen 9b (og 9a). Villa i typisk Bergensskolestil. Tegnet av Per Grieg i 1933.

Brennhaugen 23. Villa i typisk Bergensskolestil. Tegnet av Per Grieg i 1935.

Brennhaugen 20. Villa i typisk Bergensskolestil. Ukjent arkitekt og byggeår.

Storetveitvegen 133. Villa i typisk bergensskolestil. Tegnet av Fredrik Konow Lund i 1926.

Vedlegg

Tegningsett med illustrasjonsplan,
snitt, sol og skyggediagram og illustrasjoner.

Illustrasjoner i tegningslisten:

Illustrasjon A - oversikt

Illustrasjon B - oversikt sett fra sør

Illustrasjon C - lekeplass sett fra sør

Illustrasjon D - byggene sett fra vest

Illustrasjon E - eksisterende villa

